

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Г. С. СКОВОРОДИ**

ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

***ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
ЕКОНОМІКИ ХХІ СТОЛІТТЯ
ОЧИМА МОЛОДІ***

**МАТЕРІАЛИ
*II студентської наукової конференції***

26 квітня 2018 року

Харків 2018

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
«ЗЕЛЕНОЇ ЕКОНОМІКИ»

Зелена економіка - напрям в економічній науці, який сформувався в останні десятиліття, в рамках якого вважається, що економіка є залежним компонентом природного середовища, в межах якого вона існує і є його частиною. В першу чергу, «зелена» економіка спрямована на економне споживання тих ресурсів, які в даний час схильні до виснаження (корисні копалини - нафта, газ) і раціональне використання невичерпних ресурсів, підвищення добробуту людей в довгостроковій перспективі, при цьому не піддаючи майбутні покоління впливу значних екологічних ризиків або екологічного дефіциту. Перехід до «зеленої економіки» пропонує широкий спектр інструментів. Тобто, це відповідне принципам сталого розвитку ціноутворення, введення податків на те, що шкодить навколишньому середовищу, цільова державна підтримка досліджень і розробок, пов'язаних зі створенням екологічно чистих технологій, збільшення обсягу природного капіталу тощо.

На думку багатьох експертів перехід до «зеленої» економіки в першу чергу сприяє економічному прогресу, забезпечує більш високі темпи зростання валового внутрішнього продукту, збільшує доходи країни, створює нові робочі місця для населення і одночасно знижує ризики від глобальних загроз, таких як зміна клімату, виснаження корисних копалин і дефіцит водних ресурсів. За оцінками ЮНЕП потреба у щорічному фінансуванні на «озеленення» світової економіки складає від 1,05 до 2,59 трлн. дол. США, що становить менш як 1/10 всіх річних світових інвестицій [1, с. 49].

Але наряду з підтримкою переходу на «зелену» економіку, існує й інша думка, так багато країн що розвиваються побоюються, що використання цієї моделі може уповільнити процес їх розвитку. Адже, екологізація виробництва супроводжується зростанням витрат, підвищенням собівартості продукції, скороченням обсягів виробництва, складним процесом входження нових компаній на вже існуючі ринки, зниженням конкурентоспроможності національних товаровиробників.

Необхідність впровадження концепції «зеленої економіки» в Україні пов'язана зі складною соціально-економічною ситуацією, низькою якістю навколишнього природного середовища в більшості регіонів, ресурсною та енергетичною залежністю від зовнішніх ринків, низькою енергоефективністю національних виробництв, погіршенням здоров'я нації та якості життя населення. Серед напрямів реалізації зеленої економіки в Україні виділяють: раціональне використання природно-ресурсного потенціалу, диверсифікацію джерел енергопостачання, охорону навколишнього середовища, виробництво органічної сільськогосподарської продукції, модернізацію ЖКХ, формування нової екологічної поведінки населення [1, с. 50].

Отже, перехід до зеленої економіки передбачає не безоглядне прагнення до її зростання, а необхідний продуманий, диференційований і поетапний підхід до її розвитку з урахуванням виробничо-технологічної, соціально-економічної і природно-географічної специфіки регіонів і держав.

Список використаних джерел:

1. Гура А.О., Гуцан Т.Г. Зелена економіка: сутність, чинники та перспективи розвитку в Україні// Збірник наукових праць Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди «Економіка»: Зб. наук. пр. / За заг. редакцією акад. НАПН І.Ф. Прокопенка. - Харків: ХНПУ, 2017.- Вип.17.- 160 с. (С.42-52).